

TIBETANSK MASTIFF

Domarkompendium för SvKTR/SvTMK
Domarkonferens 2021

Sammanställt av Paul Stanton och Torbjörn Skaar

Layout Anna Björk

LE DOGUE DU THIBET

Ur "Imagerie D'Epinal" 1796 "Le dogue du Thibet"

Standard för Tibetansk Mastiff

Ursprungsland: Tibet (Kina)

Patronage: FCI

Användningsområde: Sällskap och Vakhund

FCI Klassifikation: Grupp 2, sektion 2.2

FCI-nummer 230

Originalstandard 2004-03-24

FCI-Standard 2004-04-02; engelska

SKKs Standardkommitte' 2004-10-27 ändrad 2007-03-22

Bakgrund/ändamål

Tibetansk Mastiff (DO-KHYI) är en ras med gammalt ursprung som använts som arbetshund av Himalayas nomader och som vakhund vid de tibetanska klostren. Rasen har varit mytomspunnen sedan den blev känd under antiken. Från Aristoteles (384-322 f.kr) till de berömda berättelserna av Marco Polo, som reste i Asien 1271, lovordar alla historiska källor den naturliga fysiska och mentala styrkan och kraften hos den tibetanska mastiffen. Även skallet har beskrivits som en unik och högt värderad egenskap hos rasen.

Ledande europeiska kynologer, som Martin, Youatt, Megnin, Beckmann, Siber, Strebel och Bylandt har skrivit ingående om rasen och fascinerats av dess ursprung och roll i den tibetanska kulturen. Några har till och med ansett den vara ursprunget till alla stora bergs- och mastiffaser.

En av de första tibetanska mastifferna som nådde Västeuropa var en hanhund som 1847 skänktes till drottning Victoria av lord Hardinge, då vicekung av Indien. På 1880-talet tog den blivande kung Edward VII två hundar till England. En tidig dokumenterad valpkull föddes 1898 på Berlins zoo.

Kommentar

På 1830-talet kom de första Tibetanska Mastifferna till England. De placerades på menageriet i Towern i London. I slutet på 1800-talet kom ytterligare några exemplar av rasen från Nepal. På 1930-talet kom 5 importörer till England och den första kullen föddes 1931. USA:s president Eisenhower fick på 50-talet två mastiffer i gåva av Dalai Lama och på 70-talet kom rasen att etablera sig i USA. I Tyskland fanns på 30-talet ett antal tibetanska mastiffer, men inte förrän på 70-80-talen etablerades rasen där. Strax därefter föddes den första kullen i Holland. Den första europeiska standarden skrevs 1934 och blev senare godkänd av FCI. På 70-80-talen ökade rasen i Europa och fler uppfödare i olika länder grundlade sin uppfödning. I Skandinavien kom den första Tibetanska Mastiffen till Sverige 1978. Det var en tik från USA. 1981 kom sedan en hane från Schweiz. Den amerikanska tiken och schweiziska hanen är nu anfäder till många av de mastiffer som finns i Norden idag.

Tysk, Lux CH WW-79,80,81 TÜ-BO född 1977 i Nepal
uppfödare J N Singh, Nepal

Tü-Bo är ansedd av många raskännare att vara så nära idealet man kan komma för en Tibetansk Mastiff. För alla som träffat Tü-Bo var det ett möte man aldrig glömmer. Denna hund uppvisar ett imponerande huvud med den korrekta blicken, kraftfull hals och korrekta proportioner med goda vinklar och en korrekt burens svans. Han blev 10 år gammal.

Helhetsintryck

Tibetansk mastiff är kraftfull, tung och välbyggd med god benstomme. Den är imponerande med ett värdigt och allvarligt utseende. Rasen kombinerar mäktig styrka, tålighet och uthållighet; egenskaper som gör att den klarar av att arbeta i alla klimatförhållanden. Tibetansk mastiff utvecklas långsamt. Tikar är färdigutvecklade först vid 2 - 3 års ålder, hanhundar tidigast vid 4 års ålder.

Hane med utmärkt helhet

Tik med utmärkt helhet

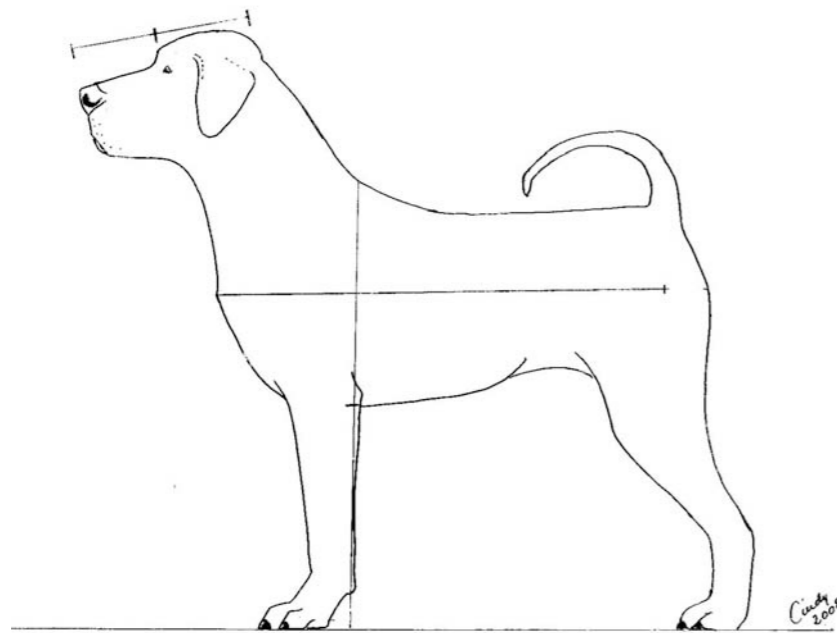
Foto Boris A Glukharev

Kommentar

Vad som är viktigt att komma ihåg är att denna hund skall kunna röra sig och arbeta i de bergstrakter som omger Himalayamassivet. Detta innebär att hunden aldrig får röra sig tungt och klumpigt. Det är en stor men smidig hund med god balansförmåga. Den rektangulära byggnaden är därför mycket viktig. En Tibetansk Mastiff skall ha proportionerna 9:10. Mätt från bröstbensknappen till sittbensknöl. Tikar får vara något längre men rasen får aldrig bli kvadratisk. Den får aldrig vara så tung att den förlorar sin smidighet eller för lätt så att den förlorar sin imponerande och kraftfulla helhet.

Viktiga måttförhållanden

Skallens längd, mätt från näckknöl till stop, skall motsvara nospartiet längd, mätt från stop till nosspets, dock kan nospartiet vara något kortare. Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden.

Korrekt balanserad Tibetansk Mastiff med och utan päls

Uppförande/karaktär

Tibetansk mastiff är självständig och respektingivande. Den är beskyddande och mycket lojal gentemot familj och egendom.

Mentalitet och funktion utdrag ur RAS

Rasen är mycket envis, intelligent, självsäker och fattar egna beslut, de sover aldrig djupare än att de har full kontroll på vad som händer i deras omgivning. Man kan inte förvänta sig att de kommer så fort man ropar på dem, håller de på med något som de anser viktigare så skall det slutföras innan de kommer. De kan också sätta sig ner under promenaden och titta på något, och där sitter de tills de tittat klart, oavsett om ägaren står på huvudet eller lockar med godis. Samma sak gäller med övrig lydnad, så länge den tycker något är intressant lär den sig snabbt, men tröttnar lika fort och är då omullig. Det är ytterst få som i vuxen ålder går att ha lös under promenader, de lunkar iväg på sina egna uppdrag och undersöker det de anser själva vara av vikt att undersöka. Reviret för en Tibetansk mastiff utser de själva och är då betydligt större än den inhägnade tomten och det kan även gälla promenadstråk och platser som de ofta besöker.

Mot sin egna familj är de trygga, lugna, snälla, stabila och har en hög toleransnivå. De är utpräglade flockdjur som trivs bäst med hela familjen i sin närhet och vill inte vara helt ensamma. De är också mycket försiktiga och tålmodiga gentemot familjens barn. Mot främmande människor är de kända för sin reserverade och misstänksamma hållning. Det är familjen som gäller för dem och de ska vaktas. Många gånger brukar det gå bra att visa för hunden att det är ok med besökare, men därmed inte sagt att de alltid accepterar detta, de fattar som tidigare nämnts sina egna beslut. Personer och djur som de tidigare träffat och accepterat välkomnas däremot med glädje.

Tibetansk mastiff kräver en ägare med stort tålamod och hundkunskap för att uppskatta rasens unika urhunds beteende. Lugn, bestämd fostran utan auktoritära och straffande inslag ger bäst och varaktigt resultat. Hårdhet och tuffa tag väcker skärpan hos dem.

MÅL

Att inom ramen för rasstandardens bevara rasens variation av färg, typ och storlek.

Bevara sundheten i rasen gällande exteriör, anatomi och rörelser. Minska antalet individer med veka mellanhänder och kohasighet.

En vaktande, kraftfull och välbalanserad Tibetansk Mastiff i Kina

Kommentar

Den Tibetanska Mastiffen har en reserverad hållning till främmande människor. Varsamhet och respekt krävs vid genomgång av den i utställningsringen. Hälsa alltid först på ägaren. Tibetanska Mastiffen är värdig och avvaktande dock ska den tillåta att bli hanterad. De flesta hundar i rasen har inte det oftast eftersökta "utställningstemperament" och det söker vi inte heller i denna ras.

Utmärkt hanhunds- och tikhuvud.
Hanen t.v. har något små och djupt placerade ögon.

Huvud

Huvudet skall vara brett och kraftigt. Hos vuxna hundar kan det på var sida av huvudet finnas en rynka som sträcker sig från ovanför ögonen ned till mungiporna.

Kommentar

Tikens huvud är i alla delar likt hanens, dock är det något lättare. Bägge könen ska ha tydlig könsprägel. Rynkor på pannan är inte önskvärt. Ögonen får inte täckas av löst hängande hud

Skallparti

Skallen skall vara stor och endast svagt rundad med väl markerad nackknöl.

Stop

Stopet skall vara väl markerat.

Kommentar

Stopet skall vara markerat utan att för den skull vara för plant eller för brant.

Hanhunds- och tikhuvud med korrekta profiler

Nostryffel

Nostryffeln skall vara bred med väl öppna näsborrar. Den skall vara så mörk som möjligt i förhållande till pälsfärgen.

Nosparti

Nospartiet skall vara ganska brett, väl utfyllt och djupt. Främre delen av nospartiet skall vara kvadratisk.

Kommentar

Nospartiet ska vara väl utfyllt under ögonen.

Läppar

Läpparna skall vara välutvecklade och täcka underkäken.

Kommentar

För stora läppar kan ge intryck av ett smalare nosparti än vad som är fallet.

Käkar/Tänder

Käkarna skall vara starka med perfekt, regelbundet och komplett saxbett. Tångbett accepteras. Tanderna skall sluta tätt samman.

Kommentar

Viktigt med en välutvecklad underkäke.

Ögon

Ögonen skall sitta brett isär, vara medelstora, ovala och lätt snedställda. Ögonkanterna skall ligga väl an. Ögonfärgen skall vara brun. Alla bruna nyanser är tillåtna i harmoni med pälsfärgen, men ju mörkare desto bättre. Uttrycket skall vara värdigt.

Kommentar

Ögonen ska inte vara djupt liggande, för små eller för runda.

Öron

Öronen skall vara medelstora, trekantiga, hängande och ansatta mellan skallens överlinje och ögonvrån. De skall falla framåt och hänga tätt intill huvudet. Då hunden lystrar lyfts öronen. Öronen skall vara täckta av kort och mjuk päls.

Kommentar

Öronansättningen är viktig för att få den rätta lätt rundade helheten. Det är också viktigt att öronen inte blir för långa som förekommer oftare nu.

Hals

Halsen skall vara stark och välmusklad. Nacken skall vara välvd. Hakpåsen skall inte vara för uttalad. Halsen skall omges av en tät, utstående man som inte är lika framträdande hos tikar.

Kommentar

Se upp med för mycket hakpåsar

Kropp

Kroppen skall vara stark.

Rygglinje

Rygglinjen skall vara plan.

Rygg

Ryggen skall vara välmusklad.

Kors

Korset skall vara brett och nästan plant.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara ganska djup och måttligt bred med väl välvda revben så att bröstkorgen blir hjärtformad. Den skall nå nedanför armbågarna.

Kommentar

Helheten får inte vara lågställd. Rasen tenderar idag till att få för djupa bröstkorgar. Vanligt fel är också för dåligt utvecklat förbröst vilka ser ut som ett omvänt V framifrån.

Svans

Svensen skall vara medellång. Den skall vara högt ansatt i linje med ryggens högsta punkt. Svensen skall bäras högt och löst ringlad över ryggen när hunden är alert eller i rörelse. Den skall vara väl bepälsad.

Kommentar

Stillastående hundar kan sänka svansen och detta får inte bedömas som fel. Det är inte ovanligt att finna en "knyck" längst ut på svansspetsen. Detta förekommer också hos de andra tibetanska raserna och ska inte räknas som fel, snarare som ett attribut. Rasen börjar få individer med för tätt ringlade eller för lågt ansatta svansar.

Korrekt svans

Extremiteter

Framställ

Framstället skall vara välvinklat. Frambenen skall vara raka och helt täckta med kraftig päls.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara väl tillbakalagda och muskulösa.

Armbåge

Armbågarna skall varken vara inåt- eller utåtvridna.

Underarm

Underarmarna skall vara raka med kraftig benstomme.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara starka och från sidan sett lätt vinklade.

Framtassar

Framtassarna skall vara ganska stora, starka, runda och kompakta. Behåringen mellan de väl knutna tårna skall vara tät.

Bakställ

Bakstället skall vara kraftfullt och muskulöst. Bakifrån sett skall bakbenen vara parallella.

Kommentar

Se upp med veka mellanhänder och kohasighet.

Lår

Låren skall vara tämligen långa och starka med hård men inte bullig muskulatur.

Knäled

Knälederna skall vara välvinklade.

Has

Hasorna skall vara starka och lågt ansatta.

Baktassar

Baktassar som framtassarna. I hemlandets standard anges att borttagande av sporrar är valfritt. Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjudet i Sverige.

Rörelser

Rörelserna skall vara kraftfulla men alltid lätta och fjädrande med god räckvidd och drivkraft. Vid hög hastighet tenderar tassarna att föras in under kroppen. I skritt förefaller rörelserna mycket självmedvetna. Rörelserna skall vara funktionella, uthålliga och flexibla i olika slags terräng.

Kommentar

De flesta i rasen rör sig tätt bak, dock får detta inte förväxlas med veka eller kohasiga rörelser.

Foto Boris A Glukharev

Päls

Pälsstruktur

Pälskvaliteten är viktigare än pälskvantiteten. Pälsen skall vara grov och tjock. Täckhåret skall inte vara alltför långt. Underullen skall vara tät och ganska ullig under vintern men blir tunnare under sommaren. Hanhundar skall ha märkbart mer päls än tikar. Hårstråna skall vara tunna men hårda, raka och utstående. De får aldrig vara silkiga, lockiga eller vågiga. Pälsen på hals och skuldror skall vara så kraftig att den bildar en man. Svansen skall vara buskig och tätt bepälsad. Baksidan av låren skall vara täckta av riklig päls.

Kommentar

Den mycket kraftiga underullen lyfter täckhåren, dock inte till lika utstående som hos Chow Chow. Det är stor skillnad på vinter- och sommarpäls beträffande rikligheten. Tikar har oftast mindre eller ingen man.

Färg

Djupt svart, med eller utan tantecken

Blå, med eller utan tantecken

Golden, från mättat fawn till djupt röd. Sobel.

Alla färger skall vara så rena som möjligt. Tanfärgen varierar från djupt rött till ljusare nyanser. En vit fläck på bröstet är tillåtet. Ytterst små vita tecken på tassarna accepteras. Tantecken förekommer över ögonen, på den nedre delen av benen och på svansens undersida. Tantecken tolereras på nospartiet och i form av s.k. glasögon.

Kommentar

Tantecken är vanligt på nospartiet och ska inte "bara tolereras" eftersom det är vanligt förekommande på black and tan tecknade hundar.

Sobelfärgen är nyligen godkänd och redan nu uppstår många frågetecken om hur färgen eller teckningen ska se ut? Standarden säger "alla färger skall vara så rena som möjligt" Tyvärr finns det smutssobel.

Korrekta färger

Blå och Tan, ung tik med utmärkta proportioner

Ljus gul

Sobel

Mörkröd

Black and Tan hane som är kraftfull och välbalanserad

Storlek/Vikt

Mankhöjd

Hanhund minst 66 cm

Tik minst 61 cm

Kommentar

Rasen har i Sverige större problem med för små och för lätta hundar, speciellt på tiksidan.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelser.

Allvarliga fel

- Bristande fysik och kondition
- Lätt huvud; kraftigt rynkad hud på huvudet
- Löst hängande läppar
- För uttalad hakpåse
- Stora öron; lågt ansatta öron
- Ljusa ögon, stirrande blick
- Dålig pigmentering, i synnerhet på nostryffeln
- Tunnt formad bröstorg
- Hårt ringlad svans
- Övertvinklad eller rakt bakställ
- Tunga bundna rörelser
- Mankhöjd som understiger den i standarden angivna minimihöjden med mer än 2 cm

Diskvalificerande fel

- Aggressivitet eller extrem skygghet
- Underbett, överbett
- Alla andra färger än de i standarden angivna, t.ex. vit, crème, grått, leverbrunt, lilac (urtunnat leverbrunt), brindle eller particolour (skäck)

Nota bene

Hund får inte prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklar vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Diskvalificerande färger

Tigrerad

Lila

Leverbrunt

Vit

Rastypiska Tibetanska Mastiffer att ha på näthinnan

Avskräckande exemplar

Allt för tunga och tjocka läppar, för djupt sittande ögon, överbepälsad på öronen.

Allt för blodhundslig i huvudet.

För mycket rynkor över ögonen och lymfatisk.

För djupt tätt sittande ögon, dåligt stop och alltför mycket rynkor.

Fel färg och för tunn och lätt, plus mycket dåligt pigment.

Sött uttryck, dock ej typiskt. Saknar stop, tunt nosparti och klen underkäke.

Bilder från Tibet 2007, foto Ljiljana Vlastic Marsic, Kroatien

Blå och tan

Blåögd

Svart och ljus tanteeckning

Svart med mörk tanteeckning

Sobel

Svart och tan, hanhund av utmärkt typ

Tack för visat intresse!

Hjälp oss bevara rastypen!

Svensk Specialklubb för Tibetanska Raser
Svenska Tibetanska Mastiff Klubben